

توطئه قتل عیسی

^۱ و چون عید فطیر که به فیض معروف است نزدیک شد، رؤسای کهنه و کاتبان مترصد می‌بودند که چگونه او را به قتل رسانند، زیرا که از قوم ترسیدند.

^۲ اما شیطان در یهودای مسمی به اسریبوطی که از جمله آن دوازده بود داخل گشت، و او رفته با رؤسای کهنه و سرداران سپاه گفتگو کرد که چگونه او را به ایشان تسليم کند.^۳ ایشان شاد شده، با او عهد بستند که نقدی به وی دهند.^۴ و او قبول کرد، در صدد فرضتی برآمد که اورا در نهانی از مردم به ایشان تسليم کند.

شام فیض

^۵ اما چون روز فطیر که در آن می‌باشد فیض را ذبح کنند رسید،^۶ پطرس و یوحنا را فرستاده، گفت: بروید و فیض را بجهت ما آماده کنید تا بخوریم. به وی گفتند: در کجا می‌خواهی مهیا کنیم؟^۷ ایشان را گفت: اینک، هنگامی که داخل شهر شوید، شخصی با سوی آب به شما بر می‌خورد. به خانه‌ای که او در آید، از عقب وی بروید،^۸ و به صاحب خانه گوید: استاد تو رامی‌گوید مهمانخانه کجا است تا در آن فیض را با شاگردان خود بخورم؟^۹ او بالاخانه‌ای بزرگ و مفروش به شما نشان خواهد داد؛ در آنجا مهیا سازید.^{۱۰} پس رفته چنانکه به ایشان گفته بود یافتد و فیض را آماده کردند.

^{۱۱} و چون وقت رسید، با دوازده رسول بنشست. و به ایشان گفت: اشتیاق بینهایت داشتم که پیش از رحمت دیدنم، این فیض را با شما بخورم. زیرا به شما می‌گویم از این دیگر نمی‌خورم تا وقتی که در ملکوت خدا تمام شود.^{۱۲} پس پیاله‌ای گرفته، شکر نمود و گفت: این را بگیرید و در میان خود تقسیم کنید.^{۱۳} زیرا به شما می‌گویم که تا ملکوت خدا نیاید، از میوهٔ مو دیگر نخواهم نوشید.^{۱۴} و نان را گرفته، شکر نمود و پاره کرده، به ایشان داد و گفت: این است جسد من که برای شما داده می‌شود؛ این را به یاد من بحا آرید. و همچنین بعد از شام پیاله را گرفت و گفت: این پیاله عهد جدید است در خون من که برای شما ریخته می‌شود.^{۱۵} لیکن اینک، دست آن کسی که مرا تسليم می‌کند با من در سفره است.^{۱۶} زیرا که پسر انسان بر حسب آنچه مقدر است، می‌رود لیکن

قرار قتل پیسوع و تخطیط خیانته

^{۱۷} وَقَرْبَ عِيْدِ الْقَطْبِيْرِ الَّذِي يُقَالُ لَهُ الْفِصْحُ. وَكَانَ رُؤْسَاءُ الْكَهْنَةِ وَالْكَتَبَةِ يَطْلُبُونَ كَيْفَ يَعْلُمُوْهُ، لَاَنَّهُمْ حَافُوا بِالسَّعْبَ.

^{۱۸} فَدَخَلَ الشَّيْطَانُ فِي يَهُودَا، الَّذِي يُدْعَى الإِسْخَرْبُوْطِيَّ، وَهُوَ مِنْ جُمْلَةِ الْأُنْثِيَّ عَنْشَرَ، قَمْضَيٌّ وَتَكَلَّمٌ مَعَ رُؤْسَاءِ الْكَهْنَةِ وَقُوَّادِ الْجُنُدِ كَيْفَ يُسَلِّمُهُ إِلَيْهِمْ، وَعَاهَدُوهُ أَنْ يَعْطُلُوهُ فِصَّةً. فَوَاعَدُهُمْ، وَكَانَ يَطْلُبُ فِرَصَةً لِيُسَلِّمُهُ إِلَيْهِمْ خَلَوًا مِنْ جَمْعٍ.

مائدة الفیض

^{۱۹} وَجَاءَ يَوْمُ الْفَطِيرِ الَّذِي كَانَ يَتَبَغِي أَنْ يُدْبِيَ فِيهِ الْفِصْحُ. فَأَوْسَلَ يُطْرُسَ وَبِوْحَنَ قَائِلًا: اذْهَبَا وَأَعِدَا لَنَا الْفِصْحَ لِتَأْكِلُ. فَقَالَ لَهُ: أَيْنَ تُرِيدُ أَنْ تُعَذَّ؟^{۲۰} فَقَالَ لَهُمَا: إِذَا دَخَلْنَا الْمَدِيْرَةَ يَسْتَغْلِكُمَا إِنْسَانٌ حَامِلٌ حَرَّةَ مَاءٍ، ابْتِغَاهُ إِلَيْهِ الْبَيْتَ حَيْثُ يَدْخُلُ وَقُولَا لِرَبِّ الْبَيْتِ: يَقُولُ لَكَ الْمُعَلَّمُ: أَيْنَ الْمَرْبُلُ حَيْثُ أَكُلُ الْفِصْحَ مَعَ تَلَمِيْدِي؟^{۲۱} فَذَاكَ رُبِّيْكُمَا غَلَيْلَةَ كَبِيرَةَ مَفْرُوشَةَ، هُنَاكَ أَعِدَا. فَانْتَلَقا وَوَجَدَا كَمَا قَالَ لَهُمَا، فَأَعِدَا الْفِصْحَ.

^{۲۲} وَلَمَّا كَانَتِ السَّاعَةُ الْكَيْنَاءُ وَالْأَنْشَا عَنْشَرَ رُسْوَلًا مَعَهُ. وَقَالَ لَهُمْ: شَهْوَةً اسْتَهْيَتْ أَنْ أَكُلَ هَذَا الْفِصْحَ مَعَكُمْ قَبْلَ أَنْ أَتَالَمْ، لَيْتَ أَفُولَ لَكُمْ: إِنِّي لِأَكُلُ مِنْهُ بَعْدَ حَتَّى يُكْمَلَ فِي مَلْكُوتِ اللَّهِ. ثُمَّ تَأَوَّلَ كَاسَا وَسَكَرَ وَقَالَ: خُدُوا هَذِهِ وَاقْتِسِمُوهَا بَيْنُكُمْ. لَيْتَ أَفُولَ لَكُمْ: إِنِّي لَا أَسْرَبُ مِنْ نَيَاجِ الْكَرْمَةِ حَتَّى يَأْتِي مَلْكُوتُ اللَّهِ. وَأَخَذَ حُبْزًا وَسَكَرَ وَأَعْطَاهُمْ قَائِلًا: هَذَا هُوَ حَسَبِيُّ الَّذِي يُبَدِّلُ عَنْكُمْ، إِصْنَعُوا هَذَا لِيُذْكَرِي. وَكَذَلِكَ الْكَاسَ أَيْضًا بَعْدَ الْعَشَاءِ قَائِلًا: هَذِهِ الْكَاسُ هِيَ الْعَهْدُ الْجَدِيدُ يَدْمِي الَّذِي يُسْفَكُ عَنْكُمْ.^{۲۳} وَلَكِنْ هُوَدَا يَدُ الذِّي يُسَلِّمُنِي هِيَ مَعِي عَلَى الْمَائِدَةِ. وَابْنُ الْإِنْسَانِ يَاضِ كَمَا هُوَ مَحْتَبُومُ، وَلَكِنْ وَبْلَ لِدَلِكَ الْإِنْسَانِ الَّذِي يُسَلِّمُهُ. فَأَبْتَدَأُوا يَسِنَاءُلُونَ فِيمَا يَتَبَغِي: مَنْ تَرَى مِنْهُمْ هُوَ الْمُرِيعُ أَنْ يَقْعُلَ هَذَا؟

پیسوع یوضی تلامیذه و یحدّر بطرس

^{۲۴} وَكَانَتْ بَيْنَهُمْ أَيْضًا مُشَاجِرَةٌ مِنْ مِنْهُمْ يُطْنَأُ آنَّهُ يَكُونُ أَكْبَرُ.^{۲۵} فَقَالَ لَهُمْ: مُلُوكُ الْأَقْمَ يَسْعُدُونَهُمْ وَالْمُفَسَّلُوْنَ عَلَيْهِمْ يُدْعَوْنَ مُحْسِنِينَ.^{۲۶} وَأَمَّا أَنْتُمْ فَلَيْسَ هَكَذَا، بَلْ الْكَبِيرُ فِيكُمْ لَيْكُنْ كَالْأَصْغَرِ وَالْمُفَقَّدُمُ كَالْحَادِمِ.^{۲۷} لَآنَ مَنْ هُوَ أَكْبَرُ، الَّذِي يَكْنِي أَمَّ الَّذِي يَحْدِمُ؟ أَلَيْسَ الَّذِي يَتَكَبَّرُ؟

وای بر آن کسی که او را تسليم کند.²³ آنگاه از یکدیگر شروع کردند به پرسیدن که کدام یک از ایشان باشد که این کار بکند؟

مباحثه درباره بزرگ

²⁴ ودر میان ایشان نزاعی نیز افتاد که کدام یک از ایشان بزرگتر می‌باشد.²⁵ آنگاه به ایشان گفت: سلاطین امّت‌ها بر ایشان سوری می‌کنند و حکّام خود را ولینعمت می‌خوانند.²⁶ لیکن شما چنین می‌باشید، بلکه بزرگتر از شما مثل کوچکتر باشد و پیشوا جون خادم.²⁷ زیرا کدامیک بزرگتر است؟ آنکه به غذا نشیند یا آنکه خدمت کند؟ آیا نیست آنکه نشسته است؟ لیکن من در میان شما چون خادم هستم. و شما کسانی می‌باشید که در امتحانهای من با من به سر بریدید. و من ملکوتی برای شما قرار می‌دهم جنانکه پدرم برای من مقرر فرمود.³⁰ تا در ملکوت من از خوان من بخورید و بنوشید و بر کرسیها نشسته بر دوازده سبط اسرائیل داوری کنید.

پیشگویی عیسیٰ انکار پطرس

³¹ پس خداوند گفت: ای شمعون، ای شمعون، اینک، شیطان خواست شما را چون گندم غریال کند،³² لیکن من برای تو دعا کردم تا ایمانت تلف نشود؛ و هنگامی که تو بازگشت کنی برادران خود را استوار نما.³³ وی گفت: ای خداوند، حاضرمن که با تو بروم حتی در زندان و در موت.³⁴ گفت: تو را می‌گویم، ای پطرس، امروز خروس بانگ نزدہ باشد که سه مرتبه انکار خواهی کرد که مرا نمی‌شناسی.

³⁵ و به ایشان گفت: هنگامی که شما را بیکیسه و توشهدان و کفش فرستادم، به هیچ چیز محتاج شدید؟ گفتند: هیچ.³⁶ پس به ایشان گفت: لیکن الان هر که بیکیسه دارد، آن را بردارد و همچنین توشهدان را و کسی که شمشیر ندارد جامه خود را فروخته، آن را بخرد.³⁷ زیرا به شما می‌گویم که این نوشته در من می‌باید به انجام رسید: یعنی با گناهکاران محسوب شد؛ زیرا هر چه در خصوص من است، اتفاقاً دارد.³⁸ گفتند: ای خداوند، اینک، دو شمشیر، به ایشان گفت: کافی است.

عیسیٰ در کوه زیتون

³⁹ و برحسب عادت بیرون شده، به کوه زیتون رفت و

ولکنی آنا بینکمْ کالَّذِي يَحْدُمْ. آنُمُ الَّذِينَ بَنُوا معِي فِي تَحَارِبٍ،²⁹ وَأَنَا أَجْعَلُ لَكُمْ كَمَا جَعَلَ لِي أَبِي مَلْكُوتًا،³⁰ لِتَأْكُلُوا وَتَسْرُبُوا عَلَى مَائِدَتِي فِي مَلْكُوتِي وَتَجْلِسُوا عَلَى كَرَاسِيَ تَدْبِيُونَ أَسْبَاطَ إِسْرَائِيلَ الِائِنَّ عَنْشَرَ.

³¹ وَقَالَ الرَّبُّ: سِمْعَانُ، سِمْعَانُ، هُوَدَا الشَّيْطَانُ طَلَبْكُمْ لِكِي يُعَزِّلُكُمْ كَالْجِنْطَةِ،³² ولکنی طَلَبْتُ مِنْ أَجْلِكَ لِكِي لا يَقْنَى إِيمَانَكَ، وَأَنْتَ مَنِي رَجَعْتُ تَبَثُّ إِحْوَنَكَ.³³ فَقَالَ لَهُ: يَا رَبُّ، إِنِّي مُسْتَعِدٌ أَنْ أَمْضِي مَعَكَ حَتَّى إِلَى السَّجْنِ وَإِلَى الْمَوْتِ. فَقَالَ: أَقُولُ لَكَ، يَا بُطْرُسُ، لَا يَصِحُّ الدِّيْكُ الْيَوْمَ فَبَلَّ أَنْ شُكْرَ تَلَاتَ مَرَّاتٍ أَنِّكَ تَغْرِفُنِي.³⁴

³⁵ نَمَّ قَالَ لَهُمْ: حِينَ أَرْسَلْنُكُمْ بِلَا كِيسٍ وَلَا مَرْوِدٍ وَلَا أَحْذَّةٍ، هُلْ أَعْوَرَكُمْ شَهِيْءٌ؟ فَقَالُوا: لَا.³⁶ فَقَالَ لَهُمْ: لَكِنَّ الآنَ مَنْ لَهُ كِيسٌ فَلِيَأْخُذْهُ وَمَرْوِدٌ كَدَلَكَ، وَمَنْ لَيْسَ لَهُ فَلِيَعْلِيْعَ تَوْبَةً وَبَشِّرْ سَيْفًا.³⁷ لَتَّنِي أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّهُ يَنْتَغِي أَنْ يَمْ بِمِنْ فِي أَيْضًا هَذَا الْمَكْنُوتُ: "وَأَحْصِي مَعَ أَنْتَهُ، لَأَنَّ مَا هُوَ مِنْ جِهَتِي لَهُ اِنْقَصَاءٌ. فَقَالُوا: يَا رَبُّ، هُوَدَا هُنَا سَيْفَانِ. فَقَالَ لَهُمْ: يَكْفِي.

یسوع بصلی

³⁹ وَخَرَجَ وَمَضَى كَالْعَادَةِ إِلَى جَبَلِ الرَّبِّيُّونَ، وَتَبَعَهُ أَيْضًا تَلَامِيْدُهُ.⁴⁰ وَلَمَّا صَارَ إِلَى الْمَكَانِ قَالَ لَهُمْ: صَلُّوا لِكِي لا تَدْخُلُوا فِي تَجْرِيَةٍ.⁴¹ وَأَفْقَضَ عَنْهُمْ تَحْوَرَمَةً حَبَرَ وَجَنَّا عَلَى رُكْبَيْهِ وَصَلَّى فَائِلًا: يَا أَبَاهَا، إِنْ شِئْتَ أَنْ تُجِيرَ عَنِّي هَذِهِ الْكَأسَ، وَلَكِنْ لَكَنْ لَا إِرَادَتِي بَلْ إِرَادَتُكَ.⁴³ وَظَهَرَ لَهُ مَلَكٌ مِنَ السَّمَاءِ يُقَوِّيهِ.⁴⁴ وَإِذَا كَانَ فِي جَهَادٍ كَانَ يُصْلِلُ يَأْسَدَ لَجَاجَةٍ وَصَارَ عَرْفَةً كَفَطَرَاتٍ دَمَ تَارِلَةً عَلَى الْأَرْضِ. نَمَّ قَامَ مِنَ الصَّلَاةِ وَجَاءَ إِلَى تَلَامِيْدِهِ فَوَجَدَهُمْ نَيَّامًا مِنَ الْحُرْنِ.⁴⁶ فَقَالَ لَهُمْ: لِمَادَا أَنْتُمْ نَيَّامٌ؟ فُوْمُوا وَصَلُّوا لِنَلَّا تَدْخُلُوا فِي تَجْرِيَةٍ.

القبض على یسوع

⁴⁷ وَبَيْنَمَا هُوَ يَكَلِّمُ إِذَا جَمْعٌ وَالَّذِي يُدْعَى يَهُودَا، أَحْدُ الِائِنَّ عَنْشَرَ، يَنْقَدَّمُهُمْ، فَدَنَّا مِنْ يَسْوُغٍ لِيَقْبَلَهُ.⁴⁸ فَقَالَ لَهُ يَسْوُغٌ: يَا يَهُودَا، أَيْقُبَلَهُ نُسَلِّمُ أَنِّي الإِنْسَانِ؟⁴⁹ قَلَّمَا رَأَى الَّذِينَ حَوْلَهُ مَا يَكُونُ قَالُوا: يَا رَبُّ، أَنْصِرْ بِالسَّيِّفِ؟⁵⁰ وَصَرَبَ وَاحِدٌ مِنْهُمْ عَبْدَ رَئِيسِ الْكَهْنَةِ فَقَطَعَ أَذْنَهُ الْمُبَتَّنِي. فَقَالَ يَسْوُغٌ وَقَالَ: دَعُوا إِلَى هَذَا، وَلَمَسَنَ

⁵¹ نَمَّ قَالَ يَسْوُغٌ لِرُؤَسَاءِ الْكَهْنَةِ وَفُوَادٍ جُنْدِ الْهَبِيكَلِ

شاگردانش از عقب او رفتند. و چون به آن موضع رسید، به ایشان گفت: دعا کنید تا در امتحان نیفتد.⁴¹ او از ایشان به مسافت پرتاب سنگ دور شده، به زانو درآمد و دعا کرده، گفت:⁴² ای پدر، اگر بخواهی این پیاله را از من بگردان، لیکن نه به خواهش من بلکه به اراده تو.⁴³ و فرشته‌ای از آسمان بر او ظاهر شده، او را تقویت می‌نمود.⁴⁴ پس به مجاهده افتاده، به سعی بلیغ تر دعا کرد، چنانکه عرق او مثل قطرات خون بود که بر زمین می‌ریخت. پس از دعا برخاسته، نزد شاگردان خود آمده، ایشان را از حزن در خواب یافت.⁴⁶ به ایشان گفت: برای چه در خواب هستید؟ برخاسته، دعا کنید تا در امتحان نیفتد!

بازداشت عیسی

⁴⁷ و سخن هنوز بر زبانش بود که ناگاه جمعی آمدند و یکی از آن دوازده که یهودا نام داشت بر دیگران سبقت جُسته، نزد عیسی آمد تا او را بیوسد.⁴⁸ عیسی بدو گفت: ای یهودا، آیا به بوسه پسر انسان را تسليم می‌کنی؟⁴⁹ رفقایش چون دیدند که چه می‌شود، عرض کردند: خداوندا، به شمشیر بزنیم⁵⁰ و یکی از ایشان، غلام رئیس کهنه را زده، گوش راست او را از تن جدا کرد.⁵¹ عیسی متوجه شده گفت: تا به این بگذارید. و گوش او را لمس نموده، شفا داد.

⁵² پس عیسی به رؤسای کاهنه و سرداران سپاه معبد و مشایخی که نزد او آمده بودند گفت: گویا بر زرد با شمشیرها و چوبیها بیرون آمدید.⁵³ وقتی که هر روزه در هیکل با شما می‌بودم دست بر من دراز نکردید، لیکن این است ساعت شما و قدرت ظلمت. انکار پطرس

انکار پطرس

⁵⁴ پس او را گرفته برند و به سرای رئیس کهنه آوردند و پطرس از دور از عقب می‌آمد.⁵⁵ و چون در میان ایوان آتش افروخته، گردش نشسته بودند، پطرس در میان ایشان بنشست. انگاه کنیزکی چون او را در روشنی آتش نشسته دید، بر او چشم دوخته، گفت: این شخص هم با او می‌بود. او وی را انکار کرده، گفت: ای زن، او را نمی‌شناسم.⁵⁸ بعد از زمانی دیگری او را دیده گفت: تو از اینها هستی. پطرس گفت: ای مرد، من نیستم.⁵⁹ و چون تخمیناً یک ساعت گذشت، یکدیگر با تأکید گفت: بلاشک این شخص از رفقای او

والشیوخ المُقْبَلِينَ عَلَيْهِ: كَانَهُ عَلَى لِصٌّ حَرَجْنُمْ يَسِيُّوفِ وَعَصِيٌّ إِذْ كُنْتَ مَعَكُمْ كُلَّ يَوْمٍ فِي الْهِيْكَلِ لَمْ تَمُدُّوا عَلَيَّ الْإِيْدَارِيَّ، وَلَكِنَّهُ هَذِهِ سَاعَتَكُمْ وَسُلْطَانُ الظَّلْمَةِ.

بطرس ینکر یسوع

⁵⁴ فَأَخْدُوهُ وَسَاقُوهُ وَأَدْخِلُوهُ إِلَى بَيْتِ رَئِيسِ الْكَهْنَةِ. وَأَمَّا بُطْرُسُ فَتَبَعَّهُ مِنْ بَعِيدٍ. وَلَمَّا أَضْرَمُوا تَارًا فِي وَسْطِ الدَّارِ وَجَلَسُوا مَعًا جَلَسَ بُطْرُسُ بَيْنَهُمْ. قَرَأَهُ جَارِيَةً جَالِسًا عِنْدَ النَّارِ فَتَقَرَّسَتْ فِيهِ وَقَالَتْ: وَهَذَا كَانَ مَعَهُ.⁵⁷ فَأَنَّكَرَهُ قَائِلًا: لَسْتُ أَعْرِفُهُ، يَا امْرَأَهُ.⁵⁸ وَعَدَ قَيلِيلٌ رَأَهُ آخَرُ وَقَالَ: وَأَنَّتِ مِنْهُمْ. فَقَالَ بُطْرُسُ: يَا إِنْسَانُ، لَسْتُ أَنَا. وَلَمَّا مَصَى تَحْوُ سَاعَةً وَاحِدَةً أَكَدَ آخَرُ قَائِلًا: بِالْحَقِّ إِنَّ هَذَا أَيْضًا كَانَ مَعَهُ لَاهُ جَلِيلٌ أَيْضًا.⁶⁰ فَقَالَ بُطْرُسُ، يَا إِنْسَانُ، لَسْتُ أَعْرِفُ مَا تَقُولُ. وَفِي الْحَالِ بَيْنَمَا هُوَ يَتَكَلَّمُ صَاحِبُ الدِّيْكُ.⁶¹ قَالَ قَاتِلُ الرَّبِّ كَيْفَ قَالَ لَهُ: إِنَّكَ بُطْرُسَ، فَنَذَرَ بُطْرُسُ كَلَامَ الرَّبِّ كَيْفَ قَالَ لَهُ: إِنَّكَ قَبْلَ أَنْ يَصِيحَ الدِّيْكُ شُكْرِنِي تَلَاثَ مَرَّاتٍ.⁶² فَحَرَجَ بُطْرُسُ إِلَى خَارِجٍ وَتَكَبَّرَ بِكَاءً مُرْمًا.

یسوع امام مجمع اليهود

⁶³ وَالرَّجَالُ الْدِيْنَ كَانُوا صَابِطِينَ يَسْوَعَ كَانُوا يَسْتَهْزِئُونَ بِهِ وَهُنْ يَجْلِدُونَهُ. وَعَطَّلُوهُ وَكَانُوا يَضْرِبُونَ وَجْهَهُ وَيَسَّالُوْهُ فَائِلِينَ: تَبَّا، مَنْ هُوَ الَّذِي صَرَبَكِ؟ وَأَسْيَاءَ آخَرَ كَثِيرَةً كَانُوا يَقُولُونَ عَلَيْهِ مُجَدِّفِينَ.⁶⁴ وَلَمَّا كَانَ الْهَارِ اجْمَعَتْ مَسِيْحَةُ السَّعْبِ، رُوَسَاءُ الْكَهْنَةِ وَالْكَيْتَةِ، وَاصْعَدُوهُ إِلَى مَجْمِعِهِمْ⁶⁷ قَائِلِينَ: إِنْ كُنْتَ أَنْتَ الْمَسِيْحَ فَقُلْ لَنَا. فَقَالَ لَهُمْ: إِنْ قُلْتُ لَكُمْ لَا تُصَدِّقُونَ، وَإِنْ سَأَلْتُ لَا تُحِبُّونَنِي وَلَا تُطْلِقُونَنِي.⁶⁹ مُنْدَ الآن يَكُونُ أَبْنُ الْإِنْسَانِ جَالِسًا عَنْ يَمِينِ فُؤَّهَ اللَّهِ.⁷⁰ فَقَالَ الْجَمِيعُ، أَفَأَنْتَ أَبْنُ اللَّهِ؟ فَقَالَ لَهُمْ: أَنْتُمْ تَقُولُونَ إِنِّي أَبْنَا هُوَ.⁷¹ فَقَالُوا: مَا حَاجَنَا بَعْدَ إِلَى شَهَادَةِ لَانِتَنَا تَحْنُ سَمِعْنَا مِنْ فَمِهِ.

است زира که جلیلی هم هست.⁶⁰ پطرس گفت: ای مرد، نمی‌دانم چه می‌گویی؟ در همان ساعت که این را می‌گفت، خروس بانگ زد.⁶¹ آنگاه خداوند روگردانیده، به پطرس نظر افکند. پس پطرس آن کلامی را که خداوند به وی گفته بود به‌خاطر آورد که، قبل از بانگ زدن خروس سه مرتبه مرا انکار خواهی کرد. پس پطرس بیرون رفته، زارزار بگریست.

عیسی در حضور شورا یهود

و کسانی که عیسی را گرفته بودند، او را تازیانه زده، استهزا نمودند.⁶³ و چشم او را بسته طبیانچه بر رویش زدند و از وی سؤال کرده، گفتند، بتوت کن! که تو را زده است؟⁶⁴ و بسیار کفر دیگر به وی گفتند.⁶⁵ و چون روز شد، اهل شورای قوم یعنی رؤسای کهنه و کاتیان فراهم آمده، در مجلس خود او را آورده،⁶⁶ گفتند: اگر تو مسیح هستی به ما بگو. او به ایشان گفت: اگر به شما گویم مرا تصدیق خواهید کرد. و اگر از شما سؤال کنم جواب نمی‌دهید و مرا رها نمی‌کنید. لیکن بعد از این پسر انسان به طرف راست قوّت خدا خواهد نشست.⁶⁷ همه گفتند: پس تو پسر خدا هستی؟ او به ایشان گفت: شما می‌گویید که من هستم.⁶⁸ گفتند: دیگر ما را چه حاجت به شهادت است؟ زیرا خود از زبانش شنیدیم.